

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: NR-26S/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4021200139
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Tóth
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2023:4021200139.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lucie Tóth a členov senátu Mgr. Milady Artnerovej a JUDr. Mgr. Juraja Štorcela, PhD., v právnej veci žalobcu: A. B., trvale bytom C. XXX, XXX XX C., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, toho času vo D. E. F. G. D. H. I. D. E. F. G. J. H. I. D. D. K., G. G. L. I. X, XXX XX K., proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, kancelária Nitra, so sídlom Štefánikova trieda 26, 949 03 Nitra, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaNR/13307/2020, ČRZ: 58478/2020 zo dňa 20.05.2020, takto

rozhodol:

- I. Správny súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Správny súd žalovanému nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

I.

Priebeh administratívneho konania

1. Žalobca žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci zo dňa 05.08.2019 (ďalej len „žiadost“) požiadal žalovaného o právnu pomoc vo veci zastupovania žalobcu v konaní proti Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky pred Ústavným súdom Slovenskej republiky vo veci podania ústavnej sťažnosti voči uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 3Cdo/83/2018 zo dňa 30.05.2019.

2. Rozhodnutím žalovaného zo dňa 13.08.2019, č. sp.: KaNR 25358/2019, ČRZ: 119460/2019 bolo rozhodnuté o predbežnom priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci. Rozhodnutím žalovaného zo dňa 11.09.2019, č. sp.: KaNR 25358/2019, ČRZ: 134886/2019 žalovaný rozhodol o priznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci.

3. Upovedomením o začatí konania a výzvou na vyjadrenie zo dňa 17.04.2020 (ďalej len „upovedomenie“) žalovaný oznámil žalobcovi, že začína konanie o odňatí nároku na poskytovanie právnej pomoci v predmetnej veci. Túto skutočnosť žalovaný odôvodnil tým, že z vlastnej činnosti zistil, aj s odkazom na priznané finančné zadostučinenia Ústavným súdom Slovenskej republiky a Európskym súdom pre ľudské práva, že žalobca disponuje majetkom, na podklade ktorého si vie zabezpečiť využívanie právnych služieb. Žalovaný súčasne uviedol, že je povinný spoľahlivo zistiť skutkový stav a zároveň žalobca musí podmienku materiálnej núdze spĺňať počas celého trvania poskytovania právnej pomoci.

4. K upovedomeniu sa žalobca vyjadril odpoveďou zo dňa 26.04.2020 a zároveň predložil vyplnené formuláre, potvrdenie o zárobku, potvrdenia o došlých a odchádzajúcich peňažných prostriedkoch

a konečný stav účtu. V doplnení svojej odpovede žalobca uviedol, že Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol dňa 02.04.2020 o tom, že je osoba v hmotnej núdzi a má právo na právnu pomoc.

II.

Stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia

5. Na podklade zistených skutočností vydal žalovaný rozhodnutie o odňatí poskytovania právnej pomoci číslo: KaNR/13307/2020, ČRZ: 58478/2020 zo dňa 20.05.2020 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 28.05.2020.

6. Žalovaný poukázal na to, že z ním vedených spisových materiálov zistil skutočnosti ohľadom majetkových pomerov žalobcu, ktoré mohli mať vplyv na rozhodnutie o trvaní nároku na poskytovanie právnej pomoci oprávnenej pomoci.

7. Žalovaný uviedol, že v rámci správnych konaní vedených vo veciach žalobcu bolo zistené, že v roku 2019 bolo žalobcovi priznané finančné zadosťučinenie nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky (sp. zn.: IV. ÚS 310/2018 a sp. zn.: III. ÚS 233/2018). Zároveň bolo zistené, že aj v priebehu rokov 2017 až 2019 bolo žalobcovi priznané finančné zadosťučinenie nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky (sp. zn.: I. ÚS 255/2017, sp. zn.: I. ÚS 514/2017, sp. zn.: I. ÚS 572/2017, sp. zn.: I. ÚS 642/2017, sp. zn.: I. ÚS 25/2018 a sp. zn.: IV. ÚS 310/2018).

8. Žalovanému bola (v inom konaní týkajúcom sa žalobcu) doručená odpoveď z Okresného súdu Piešťany, z ktorej vyplýva, že žalobca si zmluvne dohodol s advokátkou M. J. N. obstaranie / zakúpenie zájazdu pre svojho otca a žalobca uviedol, že v čo najkratšej dobe prevedie alebo dá previesť na účet advokáta sumu vo výške X.XXX,XX eur. V rámci daného súdneho konania sa žalobca domáha vrátenia uvedenej sumy. Žalobca informoval žalovaného, že peňažné prostriedky boli zaplatené prevodom.

9. Dňa 04.12.2019 bola žalovanému doručená odpoveď zo strany Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý uviedol, že nevyhovel žalobcovej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu, nakoľko jeho majetkové pomery neodôvodňujú ustanovenie advokáta. Poukázal na to, že len nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky bolo žalobcovi od roku 2015 priznané finančné zadosťučinenie vo výške XX.XXX,XX eur a okrem toho bola žalobcovi priznaná aj náhrada majetkovej ujmy pred Európskym súdom pre ľudské práva, a to od roku 2016 vo výške XX.XXX,XX eur a v skoršom období v sume XX.XXX,XX eur. Zároveň žalovaný poukázal aj na rozhodnutie Okresného súdu Trenčín, v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne, kedy došlo k odňatiu oslobodenia od súdnych poplatkov žalobcovi so spätnou účinnosťou, a to z dôvodu, že majetkové a sociálne pomery žalobcu oslobodenie od platenia súdnych poplatkov neodôvodňujú.

10. Žalovaný poukázal, že žalobca sa vyjadril k zisteným skutočnostiam a postupne uviedol, že sú voči nemu vedené exekučné konania, a teda, že sa k nemu žiadne peňažné prostriedky nedostanú, keďže sú zadržané súdnym exekútorom alebo sú automaticky použité na vyplatenie pohľadávok. Žalovaný však zdôraznil, že žalobca žiadne potvrdenia o uvedených skutočnostiach nepredložil.

11. Pokiaľ žalobca namietal, že žalovaný určil svojvoľnú lehotu 10 rokov späť na zisťovanie príjmu, žalovaný uviedol, že vyzval žalobcu na preukázanie majetkových pomerov, a to základe novozistených skutočností s prihliadnutím na § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „Zákon o poskytovaní PP“). Žalovaný uviedol, že žalobcovi boli opakovane súdmi priznané a vyplatené finančné prostriedky a tieto finančné prostriedky boli vyplatené spôsobom, ktorý si určil žalobca, pričom žalobca s týmto majetkom vie disponovať. Ak žalobca tvrdil, že tieto prostriedky minul, mal túto skutočnosť preukázať. Žalovaný mohol vychádzať iba zo skutočností, ktoré sú dokázané, t. j., že žalobcovi boli vyplatené finančné prostriedky nemalej výšky a spôsobom, ktorý si určil sám žalobca, a preto má majetok, ktorým si môže zabezpečiť využívanie právnych služieb.

12. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca je vo výkone trestu odňatia slobody v H., kde má aj vedený účet, pričom od roku 2001 získal žalobca pôžičky vo výške XX.XXX,XX eur. Žalovaný konštatoval, že žalobca

od roku 2001 disponoval majetkom vo výške XX.XXX,XX eur. Súčasne poukázal na to, že zo strany žalobcu malo dôjsť k úhrade pôžičiek, celkovo vo výške XX.XXX,XX eur.

13. Žalovaný tiež konštatoval, že aj napriek tomu, že je žalobca vo výkone trestu odňatia slobody tak má majetok, s ktorým je schopný podľa vlastnej potreby a vlastného užívania disponovať. Pre posúdenie stavu materiálnej núdze v zmysle Zákona o poskytovaní PP je smerodajný samotný príjem žiadateľa a jeho majetok, ako aj schopnosť s takýmto majetkom disponovať. Na výdavky žiadateľa sa pri posudzovaní stavu materiálnej núdze nemôže v zásade prihliadať. Žalovaný uviedol, že majetok, ktorý žalobca nadobudol, výrazne prevyšuje preukázané úhrady v rámci prebiehajúcich exekučných konaní.

14. Žalovaný uviedol, že vo všeobecnosti, ak dochádza ku kráteniu majetku akéhokoľvek žiadateľa o právnu pomoc nezodpovedným správaním alebo účelovými úkonmi samotného žiadateľa, čím sa snaží dostať do stavu materiálnej núdze, takéto konanie nemôže byť považované za súladné s morálnymi a právnymi princípmi. Takéto správanie je zároveň v rozpore s účelom Zákona o poskytovaní PP. Zo správania samotného žalobcu, z jeho vyjadrení a zdokladovaných úkonov bolo preukázané, že je schopný z vlastného majetku vyplácať čiastky iným osobám, ktoré niekoľkonásobne prevyšujú hodnotu právnych služieb, v rámci ktorých žalobca žiada o poskytnutie právnej pomoci. Konanie v podobe možného zneužívania a obchádzania práva vo forme zbavovania sa majetku za účelom získania prospechu v podobe bezplatnej právnej pomoci a na to nadväzujúcich výhod nemôžu vo fungujúcom právnom štáte požívať právnu ochranu.

15. Žalovaný uzavrel, že žalobca v prípade potreby má a aj mal v mesiaci podania žiadosti a v období šiestich predchádzajúcich mesiacov posudzovaného obdobia, ktorými boli aj jednotlivé mesiace od februára 2019 do augusta 2019, k dispozícii finančné prostriedky v nemalej výške a žalobca mal možnosť s týmito finančnými prostriedkami disponovať, pričom v čase podania žiadosti žalovaného o tomto majetku neinformoval.

16. Žalovaný s poukazom na § 14 ods. 1 písm. d) Zákona o poskytovaní PP dospel k záveru, že nárok na poskytnutie právnej pomoci bol žalobcovi priznaný na základe neúplných údajov, a preto odňal žalobcovi poskytovanie právnej pomoci.

III.

Podstatné zhrnutie argumentov žalobcu

17. Žalobca podal dňa 05.06.2020 na Krajský súd v Nitre žalobu zo dňa 28.05.2020 (ďalej len „žaloba“), ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia, ktoré navrhol zrušiť.

18. Žalobca podal spoločnú žalobu voči viacerým rozhodnutiam žalovaného, pričom uviedol, že žalovaný mu odňal právnu pomoc z dôvodu priznania finančného odškodnenia rozhodnutiami Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva, avšak tieto finančné odškodnenia boli vyplatené priamo oprávneným osobám a nie žalobcovi – či už na úhradu dlhov alebo na úhradu exekúcií. Žalobca uviedol dlhy vo výške XX.XXX,XX eur.

19. Uviedol, že aj Ústavný súd Českej republiky konštatoval, že ak osoba, ktorá má dlhy získa nejaký majetok a výška tohto nadobudnutého majetku neprevyšuje výšku dlhov, tak nezískala majetok, ale len možnosť zníženia dlhu. Majetok získa až vtedy, ak splatí všetky dlhy a zostane niečo navyše a majetok je len tá výška finančných prostriedkov, ktoré sú / zostanú po zaplatení dlhov. Uviedol, že predložil dokumenty o tom, že všetky priznané finančné zadost'uchinenia boli vyplatené priamo oprávneným osobám. Žalobca získal len možnosť zníženia dlhov, ale nie majetok – nenadobudol žiadny majetok, lebo stále má dlhy.

20. Žalobca si to, že je v hmotnej núdzi, nezavinil sám, ale do dlhovej špirály sa dostal dňa 01.09.2001, keď mu policajti pri úkonoch ukradli z domu a auta výše XX L. korún a žaloba, ktorú vtedy vo veci podal, nebola Okresným súdom Nitra rozhodnutá ani po viac ako 17 rokoch. Zároveň uviedol, že aj keby si hmotnú núdzu zapríčinil sám, súdy už v jeho prípade rozhodli, že to nie je zákonný dôvod na nepriznanie ... (pozn. správneho súdu: v danej časti žalobca uviedol len tri body, bez ďalšieho doplnenia vety).

21. Žalobca ďalej namietal, že žalovaný ignoroval skutočnosť, že stále má dlhy, a to aj napriek priznaným finančným zadosťučineniam. Zároveň uviedol, že žalovaný nerešpektoval zákonom stanovenú lehotu na posudzovanie hmotnej núdze, ktorá predstavuje posledných 12 mesiacov a nie dobu 10 rokov.

IV.

Vyjadrenie žalovaného

22. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 31.05.2021 (ďalej len „vyjadrenie“), pričom žalobu navrhol ako nedôvodnú zamietnuť. Žalovaný uviedol, že rozhodol o odňatí nároku na poskytovanie právnej pomoci podľa § 14 ods. 1 písm. d) Zákona o poskytovaní PP, keďže vyšlo najavo, že nárok na poskytovanie právnej pomoci sa žiadateľovi priznal na základe nepravdivých alebo neúplných údajov.

23. Žalovaný konštatoval, že v konaní bolo zistené, že žalobca mal v čase podania žiadosti majetok vo výške, ktorá postačovala na úhradu prípadných právnych služieb, a teda v danom konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalobca v čase podania žiadosti disponoval majetkom, prostredníctvom ktorého si mohol a vedel zabezpečiť využívanie právnych služieb. Zároveň žalovaný poukázal na to, že bolo preukázané, že žalobca vedel s majetkom disponovať. Žalobca však tieto skutočnosti v čase podania žiadosti neuviedol, a teda v konaní vyšlo najavo, že nárok na poskytovanie právnej pomoci sa žalobcovi priznal na základe nepravdivých alebo neúplných údajov.

24. Žalovaný uviedol, že napadnutým rozhodnutím bol žalobcovi odňatý nárok na právnu pomoc z dôvodu, že žalobca v čase posudzovania splnenia podmienky na priznanie nároku na právnu pomoc neposkytol úplné údaje týkajúce sa jeho majetkovej situácie, zatajil skutočnosti významné pre posúdenie splnenia podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc a taktiež uviedol nepravdivé a neúplné informácie, keď v žiadosti a následne v doplnených dokladoch uviedol, že nemá majetok, s ktorým môže v prípade potreby disponovať, čo bolo v konaní nepochybne dokázané. Žalobcove tvrdenia, ktorými sa snažil preukázať, že nedisponuje majetkom považoval žalovaný za irelevantné; žalovaný odňal žalobcovi nárok na právnu pomoc z dôvodu uvedenia nepravdivých alebo neúplných údajov, čo bolo v rámci konania bez akýchkoľvek pochybností zistené a v napadnutom rozhodnutí aj náležite odôvodnené.

25. Žalovaný pri rozhodovaní postupoval v súlade so Zákonom o poskytovaní o PP za subsidiárneho použitia zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), pričom mal za to, že napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnymi predpismi.

V.

Ďalšie písomné podania účastníkov konania

26. Žalobca v replike zo dňa 14.08.2021 (ďalej len „replika“) zdôraznil, že vyjadrenie žalovaného je nepravdivé a účelové. Do žiadosti uviedol pravdivé údaje, keďže všetky priznané finančné zadosťučinenia boli priamo a hneď vyplatené oprávneným osobám na podklade dobrovoľnej úhrady a tieto odškodnenia nikdy nemal vyplatené, a teda nemohol s nimi disponovať. Finančné odškodnenie z Európskeho súdu pre ľudské práva mu bolo priznané pred 8 rokmi a polovica bola zadržaná exekútormi a druhá bola vyplatená oprávneným osobám na podklade riadnych zmlúv. Z právneho hľadiska bol povinný priznané finančné zadosťučinenia použiť na uspokojenie časti dlhov a nemohol s nimi disponovať. Mal za to, že z doposiaľ uvedených skutočností je nesporné, že žalovanému predložil pravdivé údaje, že nedisponuje a ani nedisponoval žiadnym majetkom, a teda napadnuté rozhodnutie je nesprávne a nezákonné. Žalobca zotrval na podanej žalobe.

27. Ďalšie písomné podania neboli zo strany účastníkov konania v súdnom konaní predložené.

VI.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

28. Správny súd v Bratislave uvádza, že s odkazom na zákon č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o správnych súdoch“) sa okrem iného

zriadil aj Správny súd v Bratislave. § 3 ods. 1 Zákona o správnych súdov uvádza, že správne súdy začnú svoju činnosť 1. júna 2023. § 3 písm. b) Zákona o správnych súdov zároveň uvádza: „ak § 4 ods. 1 neustanovuje inak, výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne súdy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave.“ Predmetná právna vec tak prešla na Správny súd v Bratislave, bola v súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2023 v znení Dodatku č. 1 náhodným výberom pridelená senátu 4S a je vedená pod sp. zn.: NR-26S/41/2021.

29. Správny súd v Bratislave ako vecne a miestne príslušný správny súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie, vrátane postupu v administratívnom konaní v rozsahu žalobných bodov tak ako vyplývali z obsahu žaloby a dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná a s odkazom na § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení platnom a účinnom do 30.06.2023 (ďalej len „SSP“) ju zamietol.

30. Správny súd v Bratislave prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 107 ods. 2 SSP, keďže ani jeden z účastníkov nepožiadala o nariadenie pojednávania. Termín verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli správneho súdu a na webovom sídle súdu najmenej päť dní pred jeho vyhlásením a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 11.10.2023.

31. Podľa § 493e SSP, v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

32. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

33. Podľa § 134 ods. 1 SSP, správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

34. Podľa § 10 ods. 1 Zákona o poskytovaní PP (účinnom v čase podania žiadosti a vydania napadnutého rozhodnutia), konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci (ďalej len „konanie“) sa začína podaním písomnej žiadosti doloženej dokladmi preukazujúcimi skutočnosť uvedené v žiadosti, ktorú podáva žiadateľ na tlačive. Doklady preukazujúce, že sa žiadateľ nachádza v stave materiálnej núdze, nesmú byť staršie ako tri mesiace. Žiadosť musí obsahovať meno a priezvisko žiadateľa, jeho trvalý alebo prechodný pobyt a rodné číslo. Na výzvu centra žiadateľ doplní v primeranej lehote určenej centrom ďalšie údaje a doklady týkajúce sa skutočností rozhodujúcich na posúdenie nároku na poskytnutie právnej pomoci, ktorá nesmie byť kratšia ako desať dní; centrum podľa možnosti zabezpečí doklady a iné potrebné údaje, ktorými disponujú štátne orgány, obce, notári a iné právnické osoby a fyzické osoby povinné poskytovať súčinnosť podľa tohto zákona.

35. Podľa § 13 ods. 2 Zákona o poskytovaní PP (účinnom v čase podania žiadosti a vydania napadnutého rozhodnutia), je oprávnená osoba povinná poskytnúť centru, určenému advokátovi alebo mediátorovi potrebnú súčinnosť.

36. Podľa § 13 ods. 3 Zákona o poskytovaní PP (účinnom v čase podania žiadosti a vydania napadnutého rozhodnutia), je oprávnená osoba povinná na výzvu centra preukázať skutočnosť preukazujúce trvanie nároku na poskytovanie právnej pomoci do ôsmich dní odo dňa doručenia výzvy, ak centrum neurčilo dlhšiu lehotu.

37. Podľa § 14 ods. 1 písm. d) Zákona o poskytovaní PP (účinnom v čase podania žiadosti a vydania napadnutého rozhodnutia), centrum rozhodne o odňatí poskytovania právnej pomoci, ak vyjde najavo, že nárok na poskytovanie právnej pomoci sa žiadateľovi priznal na základe nepravdivých alebo neúplných údajov.

38. Správny súd prvotne uvádza, že s odkazom na § 134 ods. 1 SSP je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby. Zároveň poukazuje na § 182 ods. 1 písm. e) SSP, ktorý uvádza, že v správnej žalobe sa musia okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť dôvody žaloby, z ktorých musí byť zrejmé, z akých konkrétnych skutkových a právnych dôvodov žalobca považuje napadnuté výroky

rozhodnutia alebo opatrenia za nezákonné (ďalej len „žalobné body“). Žalobné body tak musia mať určitú mieru konkretizácie, aby správny súd, viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, mohol pristúpiť k súdnemu prieskumu napadnutých rozhodnutí. Žalobca v žalobe poukázal výlučne na skutočnosti, ktoré sa viažu k jeho finančnej situácii, k priznaniu finančného zadostučinenia a k tomu, že týmto finančným zadostučinením nedisponoval, keďže ním uhrádzal dlhy. Uviedol, že spĺňa podmienky na priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci. Veľká časť žaloby je všeobecná, čo bráni správne súdu v riadnom súdnom prieskume, keďže je to žalobca, kto bol povinný dostatočne konkretizovať žalobné body a správny súd nie je oprávnený tieto žalobné body vyhľadávať za žalobcu. Z dôvodu, aby nedošlo k odopretiu spravodlivosti správny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie vo svetle žalobcom vnesenej námietky, že spĺňa podmienky na poskytnutie právnej pomoci a jeho majetková situácia neodôvodňovala vydanie napadnutého rozhodnutia.

39. Vo vzťahu k takto ustálenému žalobnému bodu správny súd dospel k záveru, že tento je nedôvodný. Správny súd zastáva názor, že žalovaný postupoval striktnie podľa Zákona o poskytovaní PP a svoje závery dostatočným spôsobom odôvodnil, pričom nevzhladol žiadnu vadu v konaní a rozhodovaní žalovaného. Žalovaný vyčerpávajúcim spôsobom zistil skutočný stav vecí, tento stav dostatočným spôsobom v napadnutom rozhodnutí opísal a vyvodil z toho relevantné právne závery. Zároveň po preskúmaní administratívneho spisu správny súd uvádza, že žalobca žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal ním tvrdené skutočnosti. Žalovaný postupoval správne, keďže žalobca v žiadosti neposkytol úplné a pravdivé informácie, ktoré bol povinný uviesť.

40. Podľa § 14 ods. 1 písm. d) Zákona o poskytovaní PP je dôvodom pre odňatie poskytovania právnej pomoci aj skutočnosť, že žiadateľ vo svojej žiadosti uvedie nepravdivé alebo neúplné údaje. Tento legitímny dôsledok (uvedenie nepravdivých alebo neúplných údajov) má za cieľ, aby centrum právnej pomoci rozhodovalo o poskytnutí právnej pomoci na základe úplných a pravdivých údajov, umožňujúcim mu objektívne posúdiť, či u žiadateľa o poskytnutie právnej pomoci existujú alebo neexistujú zákonné dôvody na jej poskytnutie. Ide vlastne o sankciu, ktorá má zabrániť uvádzaniu neúplných alebo nepravdivých údajov, a tým umožniť centru právnej pomoci objektívne posúdiť splnenie podmienok na poskytnutie právnej pomoci. Súčasne správny súd uvádza, že s odkazom na § 7 ods. 4 Zákona o poskytovaní PP sa príjmové a majetkové pomery žiadateľa posudzujú za mesiac, v ktorom je žiadosť podaná, pričom sa prihliada aj na príjmy dosiahnuté za posledných šesť kalendárnych mesiacov pred podaním žiadosti.

41. Tu možno súhlasiť so žalobcom, že žalovaný sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal prípadnými príjmami žalobcu aj za oveľa dlhšie obdobie ako šesť mesiacov pred podaním žiadosti, avšak pre napadnuté rozhodnutie bolo relevantné preukázanie uvedenia neúplných alebo nepravdivých údajov za rozhodné obdobie, a to za obdobie šiestich kalendárnych mesiacov pred podaním žiadosti, čo je v danom prípade obdobie od februára 2019 do augusta 2019.

42. V priebehu administratívneho konania bola jednoznačne preukázaná skutočnosť, že zákonná podmienka, ktorej naplnenie vedie k odňatiu poskytovania právnej pomoci podľa § 14 ods. 1 písm. d) Zákona o poskytovaní PP preukázaná bola. Žalobca totižto vo svojej žiadosti v čase E.1 – Príjmové pomery žiadateľa uviedol odkaz na potvrdenia – tieto potvrdenia smerovali k príjmu, ktorý žalobca získal vo výkone trestu odňatia slobody. Žalobca však neuviedol, že mu bolo v rozhodnom období priznané finančné zadostučinenie, a to nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn.: III. ÚS 233/2018 zo dňa 03.04.2019, vo výške XXX,XX eur. Žalovaný zároveň zistil, že žalobca v rozhodnom období kúpil svoju otcovi zájazd v hodnote X.XXX,XX eur. Uvedené skutočnosti žalobca neuviedol, čím naplnil zákonné predpoklady na to, aby žalovaný v zmysle citovaného ustanovenia Zákona o poskytovaní PP mohol pristúpiť k odňatiu poskytovania právnej pomoci.

43. Pri rozhodovaní o odňatí právnej pomoci totiž nie je relevantné, či na strane žalobcu v čase vydania napadnutého rozhodnutia boli splnené podmienky odôvodňujúce poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ale to, či bol naplnený zákonný predpoklad definovaný v § 14 ods. 1 písm. d) Zákona o poskytovaní PP umožňujúci pristúpiť k odňatiu poskytovania právnej pomoci aj napriek tomu, že majetkové pomery žalobcu by teoreticky poskytovanie právnej pomoci odôvodňovali. Neobstojí argumentácia žalobcu, v zmysle ktorej žalobca nedisponoval finančnými prostriedkami, pretože tieto mali byť poskytnuté priamo oprávneným osobám, keďže tieto skutočnosti žalobca v konaní nepreukázal, ale ani v samotnej žiadosti v časti E.5 neuviedol existenciu žiadnej pôžičky, úveru alebo exekúcie (túto

časť žalobca vyškrtol celú); v tejto súvislosti správny súd vyhodnotil argumentáciu obsiahnutú v žalobe a v replike ako účelovú.

44. S odkazom na vyššie uvedené skutočnosti správny súd dospel k záveru, že žalobný bod uplatnený v žalobe je nedôvodný. Vychádzajúc z administratívneho spisu a z napadnutého rozhodnutia možno konštatovať, že žalovaný si zaobstaral dostatok dôkazov k rozhodnutiu, v konaní postupoval v súčinnosti so žalobcom, vo veci rozhodol vecne správne a napadnuté rozhodnutie poskytuje žalobcovi dostatočné odôvodnenie vo vzťahu k výroku napadnutého rozhodnutia. Na základe uvedených dôvodov správny súd žalobu zamietol.

45. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 168 SSP, keď žalovanému aj napriek úspechu v súdnom konaní nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy v konaní nevznikli.

46. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote jedného mesiaca od doručenia tohto rozhodnutia (§ 443 ods. 1 SSP v spojení s § 493e SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské

právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).